

НЮ ЙОРК ВІТАЄ ФРАНЦУСЬКИХ ЛЕТУНІВ З ВЕЛИКИМ ОДУШЕВЛЕННЯМ.

НЮ ЙОРК. — Спершу не було в плані міста влаштовувати французьким летунам парад з походом. Та ентузіазм, з яким повитано летунів змушив місто зарядити парад з військом, бандами й офіційними представниками, які парадували по Бродвею разом з летунами. Парада не була розгошлена й тому не взяла в ній участі така скількість людей, як це було з парадом Ліндберга. Зате одушевлення було таке саме як під час паради Ліндберга.

Мейор Вокер привітав летунів як своїх старих знайомих та наділив їх медалями міста. Потім вечером відвідав він з французькими летунами й Ліндбергом німецьких летунів, яким справляли американські Німці прийняття. Відвідини ці викликали велике одушевлення. Вокер зазначив, що тільки в таких космополітичних містах як Нью Йорк могла мати місце така подія, де, зійшлися разом найкращі летуни з Німеччини, Франції й Америки, а між ними й ті, що це не так давно стояли напроці себе під час війни як вороги.

ПОЛЕТІЛИ ДО ДАЛАС.

НЮ ЙОРК. — Французькі летуни Кост і Белонт полетіли до міста Далас у штеті Техас, щоби в той спосіб добути нагороду в сумі \$25,000. Дорога та є довга 1,400 миль. Думають її відбуту за 10 годин.

З Далас наспіла телеграма, що місто вже готове до їх прийняття, тільки просять летунів, щоби прибули за дня.

ГУРАГАН ШАЛІЄ.

САН ХУАН. — Ціла комунікація з Сан Домінго була перервана в середу популентім наслідком страшного гурагану, який полперевтав доми й понини телеграфічні й телефонічні подучення. Ще навіть не знати, як велика є шкода.

Гураган посувається в сторону Гайті й Флориди.

ГУВЕР ДАЄ ЛОНЧ ДЛЯ ЛЕТУНІВ.

ВАШІНГТОН. Президент Гувер повитає французьких летунів у понеділок, а потім влаштує для них лонч, в яким возьмуть участь французький амбасадор і багато різних високих урядовців.

ВАШІНГТОН ЗАПОВІВ ЛЕЗ.

НЮ ЙОРК. — Генрі Вудгавз, президент Американської Летничої Ліги, подає, що Джордж Вашингтон заповів ще в 1774 році, що Французи прилетять колись до Америки. Отже його прощенто знаходиться в листі до французького генерала Люї Лебик Діпортеля.

БАНДИТИ ПАНАМИ АМЕРИКИ.

НЮ ЙОРК. — Суддя Альберт Конейс з Брукліна підніс у своїй промові до присяжних суддів, що край потребує інтелігентних, сильних і відважних суддів, які мали би відвагу засудити всіх тих, що допускаються злочинів, бо ми живемо тепер у таких відносинах, що бандити є сильнішими від уряду.

ВАЖКО ЗРЕКТИСЯ ВЛАДИ.

БУЕНОС АЙРЕС. — Приятелі президента Ірігоєна просять диктатора, щоби зрештитував з урядом й у той спосіб не допустив до проливу крові й далішніх неспокоїв в Аргентині. Та Ірігоєн свої слабості й напруження в краю такі не хоче зрештитувати.

ГУВЕР ПРО БЕЗРОБІТТЯ І ДЕПРЕСІЮ.

ВАШІНГТОН. — У жовтні виготовляє президент Гувер дві промови: одну на мітінгу „Ди Америкен Бенкерс Ессосієшен“ в Клівленді, а другу на конвенції Американської Федерації Праці в Бостоні.

В обох промовах порушить він головною справу безробіття й економічної депресії країн.

ГОВЕРНОР КРИТИКУЄ УРЯДОВИ ДОХОДЖЕННЯ. СПРАКІОЗ. — Говернор Френклін Рузвельт говорив під час „Ню Йорк Стейт Фейр“ про konieczну потребу ревізії цін на фермерські продукти. Він підніс, що ціни, які одержує фермер за свої продукти, не стоять у ніякій пропорції до тих, які вимагають за ті продукти у подібній продажі.

У зв'язку з тим говорив про дохідження на справі невідної підвищення цін на молоко. Доходження ті перевозжовані з рамені генерального прокуратора Гемілтона Ворда. Говернор не виявив імені прокуратора, але ствердив, що дохідження були недостаточні й недовольні.

\$10,000,000 НА ДОБРОДІЙНІ ЦІЛИ.

НЮ ЙОРК. — Мисис Емма Бейкер Конейс заклали в еспаку \$10,000,000, які призначили на різні добродійні ціли. Найбільше користають з того різні інституції з протестантським характером.

ЗНАТИМЕМО ПОГОДУ НА ТИЖНІ НАПЕРЕД.

ПІКІНГТО. — Др Чарльз Ебботт доказував на зборах Американського Астрономічного Товариства, що буде можна предсказувати погоду незабаром на тижні, а то й на роки наперед.

КОРАБЕЛЬНА КАТАСТРОФА.

Тягаровий корабель „Едмунд Нуттон“ наїхав біля Сіетла на рибальський корабель „Орієнт“. Наслідком удара згинув 10 рибаків.

СМЕРТЬ ЕМІГРАНТА.

На вулицях Парижа найдемо несприятливого адюльтанта великого князя Миколая, герцога Брумера. Його перевезено до лікарні, де він перелав смертю признався, що за недовжас до голоду й нужди, бо довший час не міг найти праці, а гроші, вивезені з Росії, давно пропали.

ТРАГІЧНА СМЕРТЬ ДОЧКИ АДМІРАЛА.

Дочка англійського адмірала Грасса, молоденька мис Мері, зобавила вперше полетіти собі літаком. Батько не міг опертись просьбам передати доні й дозволив їй полетіти. Під час лету над містом Детліг мотор літака есплодував, наступила пожежа, прекрасна мис Мері згоріла в повітря разом з летуном.

ПОЖЕЖА.

В громаді Окунево за Рембертовом біля Варшави пожежа знищила 34 господарства з щогорничими зборами. Вогонь гасило 12 пожежних сторів.

НАСТРОЇ ІНТЕЛІГЕНЦІ В СРСР.

„Соціалістический Вестник“ містить такий лист одного російського вченого з Москви до редакції того журналу: „Не знаю, чи до Вас дійде моє писемко. У Москві діюмо життя похислене. Але чи не все одно? Чим скорше умре горожанці СРСР, тим менше лишилось. Мені треба чинитись вити як собака, або скончити під трамвай. Немаю шісти, а як хто має шісти, то ще гірше, бо зачислять його до буржуа. А зрештенто, що можуть думати такі раби, які ми? За всі ці прокляті роки я ніколи не відчував так утрати людського достоїнства й елементарного сорому, як тепер. Канілаби як голодні, то ідуть Европійські, а наші комуністическі журт нас при всякій нагоді. Ми, здається, наповнялися на все, забули сором, стали рабами, але і це не помагає, цього ще замало: Кайса, перепрошу, цілуй їх — без улини й до самозавбита й повторяй притім: „Вибач мене, хто мила, що ти мене била“. Хто мовить, записується в партію. Але не всіх приймають, лиш перебирають. Як просиш прийняти, не приймають, то але, але як не попросиш, то ще гірше, бо, видно, не солідаризується з комуністами. Я скоро поїду на Соловєвські Острови. Нехай! В 1919 р. я бовся, а тепер вже так збавиджу, що кожна хвилинка, як загуде автомобіль, то я повторюю: „Просту дуже! Беріть мене, куди хочете!“ Говорить, що була вліта, але я не вірю. Ми всі ненавидимо вас, емігранти, і завидимо вас: завидимо вам, що ви не потребуєте брехати, що лаяння рук не є найгіршим горожанським обов'язком, тому, що ви люди. Розумієте? Кричте світові, щоби большевики не відбили від нас останнього шматка людства, бо він виймає з го-ком Радянської України видав лоду. Стукатьте у всі двері, напад, що до кінця 1931 р. всі ці есені наші усім буде і-примати хутро мисливці. Це єдине: один другого будемо відшукати й стати власністю істи. Прощайте!“

УМЕР БУВШИЙ ЧЛЕН УГА, ІВАН ГРИНИК.

Після короткої, але тяжкої хвороби умер в Нью Йорку в щипталі бувши член Української Галицької Армії і сотник місцевой Чорноморської Січі, Іван Гриник. Неблизько був родом з Галичини, з села Погірці, повіт Рудка.

До Нью Йорку приїхав в 1923 році й від того часу брав активну й цілну участь в житті анюйорської української громади, а особливо багато працював у січовій організації. Його заходами й стараннями було організовано багато зборів на допомогу Рідному Краєви в визвольній боротьбі та влаштовано багато ріжних підприємств та свят, присвячених пам'яті ріжних подій в українській національній боротьбі.

В його особі нюйорське громадянство втратило визначного свого члена й патріота, а Чорноморська Січ поїнула неземним втрату. Покійний Іван Гриник умер 3 вересня 6 р., в 2 години 45 хвилин по обіді.

Похорон відбувається в суботу, дня 6 вересня, в 1 годині по обіді при участі Січової української організації й громадянства міста Нью Йорку з локьяло Чорноморської Січі, St. Marks Pl. (63 E. 8th St.).

„РОЛЬНИЙ СОЮЗ“.

Польське міністерство рільництва дало 30,000 зол. субвенції „Рольному Союзу“. Дехто, читачко звітку про це в польських газетах, міг подумати, що тут торвориться про „Сільський Господар“. Отже, щоби баламуцтво не ширилось, пояснимо, що „Рольний Союз“, це фактично на ділі не існуюча й жалюгідно практичної діяльності не проваляюча капацка інституція з кою „Сільський Господар“ не має нічого спільного. Дістав що субвенцію „Рольний Союз“ на підставі внесенного до міністерства прохання, яке — як лодуємося — було дуже тепло, заповідане „Львівським воєводством“. „Сільський Господар“ прохання взагаї не вносив.

ВЕЛИКА ПОЖЕЖА НА ЗАКАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

В селі Худалово, у жгородській округі, вибухла пожежа, яка знищила ціле село і 500 осіб залишилось без даху над головою. Чехословаччини Червоный Хрест відкрив, до погорельців окрему кухню, де погорельці можуть дістати довіни на день харчі. Цей Червоный Хрест видав заклики до населення складати жертви для мешканців погорелього села.

САМОСУД.

В селі Цернові, львівського повіту, селяни в озлобленні на злодїя Короля Гуменчука напали на нього і почали немислосердно бити, а коли він утік, парубки стріляли за ним і поранили його. Гуменчука арештовано, а з ним і парубки.

КОЛЕКТИВІЗАЦІЯ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

З Виги пишуть, що комунікації у Парижі, сам не знав, чого хоче і, скинувши одного короля, вибрав другого, зовсім не ліпшого, як попередній.

В ПАРИЖІ ЗАДОВОЛЕНІ.

В Парижі викликало велике задоволення те гучне прийняття, яке врядили в Америці французьким летунам, котрі перелетіли з Парижа до Нью Йорку. Вся Франція знаходиться в сильній екстазі радості й задоволення, що намір Коста так чудово виконаний. Міністер авіації зложив GRATULACIJE в імені уряду й французького народу родинам Костів та його помічника Белонти. В цій цілі він відвідав доми обох летунів.

ЗДЕНЕРВОВАНИЙ ЖЕНИХ.

Дотепер знали ми, що молоді дівчата, ідучи до шлюбу, дуже хвилюються, часто плачуть і заважають родичам і молодому багату клопоту. Але ось у Галицьких 23-літній жених Максиміліан Лессінг поїнав у такє зденервування, що посварився з родичами й нарекено та підчас сварки застрелив наречену Аїну Вернер, свою мотір, свого малого нещасливого сина, а потім і сам скінчив життя самоубійством. У домі замісць вселялось похороні 4 осіб.

ЗІЗД СЛАВЯНСЬКОЇ МОЛОДІ.

У Любляні розпочався зізд славянської молоді, в якому бере участь 100 делегатів, між ними й Українці. Народи триватимуть чотири дні. Предсідником вибрано Словенця Стелю. На відкритті зізду був міністер Югославії, Корюшен.

ПЕРЕД 100 РОКАМИ В ПАРИЖІ.

Дня 27. липня 1830 р. франска преса помістила відозву з закликом не платити урядови князя Польніака податків за те, що він обмежив горожанські свободи й знищив свободу преси. Коли поліція уїхшла до редакції й друкарські конфіскувати відозву й часосили, населення кицнулось на поліцію і вишловивши на вулицю побудувало барикади й розпочало революційну боротьбу. Трицять послів зібралось поза парламентом на нараду й рішили доклакати популярного республіканця, Ляфетта, на провідника недовольних елементів. Другого дня 2 полки війська перейшли на бік революційного табору, що борюся проти Карла X. Воротба тривала кілька днів і дня 7. серпня падає послів 219 голосами проти 33 оголошено князя Орлеанського королем, який панував 18 років. Липнева революція, яка коштувала стільки жертв і залила вулиці Парижа кров'ю, була бунтом проти авторитету і потоплення права й конституції. І хоч провідники цієї революції часто самі не мали ясної мети, то всемігнутим революціонерам, ті дорі до свободи одушевляли дорі роки війни Європи і мелі вгамови у революційних руках усіх народів. Тепер революційний табор французького народу зрештенто сивується стотім роковим французькою революцією, як важкою ступу на шляху до перетворення Франції в конституційну республіку. Рольницька преса осмілює злинувати революцію як екаїнь бунт відламу князя, який, борючись на барикадах у Парижі, сам не знав, чого хоче і, скинувши одного короля, вибрав другого, зовсім не ліпшого, як попередній.

БОЛЬШЕВИКИ ПРИЗНАЮТЬ НЕВДАЧУ ПЯТИЛІТКИ

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ ВИДАВ СВІЙ МАНІФЕСТ У ЦІЙ СПРАВІ.

МОСКВА (СССР). — Справа з виконанням п'ятилітнього плану розбудови індустрії в Росії набрала такого характеру, що Центральний Комітет Комунистичної Партії звернувся до своїх членів і до населення радянщини зі спеціальним маніфестом. В своїм маніфесті Комітет признає, що п'ятилітній план розбудови індустрії в усіх галузях економічного-індустріального життя Росії не виконувється повно. В деяких індустріях всі плани виконані лише 75%, а в багатьох лише 50%, а то й менше. Особливо критично стоїть справа на сільсько-господарському фронті в галузі колективізації сільських господарств.

Як на причини невиконання програми п'ятилітнього маніфесту указує на брак дисципліни серед робітників, на часті зміни між фабрик, або взагалі на залишення роботи на заводах, на саботажах, на недовільності й браку технічного персоналу та кваліфікаційного робітництва, на брак сировини та інших засобів, потрібних для виконання плану індустріалізації.

На закінчення маніфест кличе членів партії, симпатиків її та все населення Росії проявити максимум енергії, запалу й раціональної діяльності над випоненням всіх програм п'ятилітки, бо інакше їй загрожуватиме повний провал. Чека вже перевела арешти багатьох фахівців до сільсько-господарству та по ріжним індустріям. Всей кількості арештованих не відомо, але серед опублікованих притижи тих, які тепер знаходяться в арешті за „контр-революцію“, подібуться багато імен визначних російських авторитетів та фахівців.

ЗНАЙШЛИ ВАЖНИЙ ШОДЕННИК АНДРЕ.

ПРОМСКО (Норвегія). — Сюди привезли останки Андре та його товариша Стрінберга. Ті кости, які вважали за останки третього члена виправи, після огляду їх лікарями, були визнані за кости полярного медведя.

Під сорочкою Андре на його спині знайшли дві невеличкі записні книжки, з яких одна є дуже важним щоденником, в котрому записана вся історія виправи та загибелі її членів. Виходить, що багаторівнів на лід у віддалі 470 миль від північного полюсу. Причиною осідлу було те саме, що спричинило загибілі повторітлава „Італія“ — обмеження ледом поверхні балюну, під тягаром якого він упав на лід.

Потім переповідається тяжкий марш по ліді до відкритого моря й плавба на човні до Білого острова, де знайшли останки Андре та його товариша. Цей щоденник ще не прочитаний увесь. Останки Андре та Стрінберга забере військовий корабель до Швеції.

ЧЕНГ КЛИЧЕ ДО ЗГОДИ.

ШАНТАЙ (Китай). — Губернатор Манджурії Ченг, захопивши своїми військами частину китайської північної території, видав маніфест до китайського народу, в яким він закликає всі ворогуючі сторони нарешті прийти до згоди й припинити братовбивчу війну, щоби потім спільними силами збільшити китайську територію від ріжних грабінських та комуністичних банд. В своїй маніфесті він не домагається уступлення Кай Шекса зі становища президента республіки й генералісімуса канкінських військ, як думали раніше, що це він зробить. Але Ченг говорить, що вина за дальше кровопролиття спаде на Кай Шекса.

Кай Шекс очевидно на цій маніфест не зважає, але вже почав новий наступ зі 400,000 армією проти північних генералів.

ФРАНЦУЗИ НЕ ДАЮТЬ ВІЗНІ НІМЦЯМ.

ФРІДРІХСТАДЕН (Німеччина). — На дванадцять-моторним літаку човні ДО-Х дав летити з Німеччини до Америки Моріс Дорнієр, брат інженера, який збудував цей літак. Тому, що літак мав летіти з французькою порто Гавр, усі, котрі летітимуть на ньому, повинні мати французьку візу. Та несподівано французький консул у Берліні та, котрі візи не дав Морісу Дорнієрови на ті підстави, що він „дезертир“ з французької армії. Дорнієр народився від батька Француза й матері Німечки з Німеччини, що вихований в німецькому дусі. Батько його емігрував туди з Франції після французько-прусської війни в 1870 році. Французи вражають до колексу Наполеона, що кожен зачисляється Французом, деб він не родився від батьків Француза; а тому Дорнієр повинен був прийти до Франції й воювати проти Німеччини.

Це нагадує другий факт, коли скоро по Великій Вітні генерал Мольте звернувся до французького консула по візу до Франції, щоби там відвідувати могилу свого сина. Консул відповів, що дасть візу, коли генерал докаже, що він не командував полком до війни. Генерал заявив, що авчачий він не командував полком, але вважав нижче своєї гідності користуватися тепер французькою візою.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Published daily except Sundays and holidays
at 31-33 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1102
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:

Three cents a copy.	ПОДАРОК: чисте три центи.
One year	Ha рік
Six months	Ha пів року
Three months	Ha три місяці
Foreign and Jersey City Rates:	В Загрібні та Загрібні:
One year	Ha рік
Six months	Ha пів року
Three months	Ha три місяці

93-го родинного редакції не відпадає.

Tel. "Свобода", Montgomery 5-0498. Tel. У. Н. С. Montgomery 5-1888.

Address: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

НОВИЙ ТРИУМФ.

Французські летунки Кост і Белонт записали в історії летунства нову велику подію. Іх лет з Парижа до Нью Йорку треба уважати великим досягненням. Тому саме заслуговують вони на загальне призначення з боку всіх народів.

Та їх успіх не є їхньою особистою власністю. За їх триумфом користає не тільки наука, авіація й людство, але в першу чергу Франція й французьке ім'я. Шляхави й цікава та Франція! Вона була на протязі своєї історії причиною найбільших воєн в Європі, але разом з тим вилетіла примором переконати світ, що Німеччина являється найбільш милитаристичною й воєнним духом проникнутою державою. Франція могла показати, що вона зніжена цінковито війною й вимовляється від плачущого дорв'я, а разом з тим мати в короткі часи по війні у державних скарбі найбільше золота з усіх держав світа. Париж може бути центром, де чужинці витручують гроші золота, коли сам французький народ являється найбільш опадним з усіх народів світа. Знову французькі учні доказують чудес у своїй внутрішності й своїй посвяті, а французькі державні мужі є живим примором великого французького патріотизму. Французські летунки Нунксер і Колі гинуть в безвісних океану, але хоч фахера урядова опінія заявляється проти дальших летів, рішенням на нього два дорв'я воздущні герої, бо не хочуть допустити, щоб "Солододка Франції" була й на тім полі позаду інших. Тому направляються, розважають, обчислюють і довго й солідно приготуються, щоб такі мати успіх.

А коли до довгої й витривалості праці долучилися знання, досвід і підбага, освітлено нарішті небувалий успіх. А успіх ршає і триумфом. Те знади добре летунки. Тому викривалися вони ту свою шляхави хвилю відразу для пропаганди свого рідного краю. І тому привезли з собою поклашки: "Дітьте відвідувати чудово і солододку Францію", покликуючись ще й на Тому Джефферсона, котрий мав сказати, що кожний чоловік має дві батьківщини: свою власну й Францію.

Все те видавалося би чудним і дуже бизнесовим. Але не разити воно в таку хвилю, коли тут витяють героїстичні летунки. Іх триумф здобуває Франції більше прихильників ніж тому пропагандистичній літературі. І розумно вони поступають, що цей триумф використовують для свого краю. Вони поступають як розумні, відважні й патріотичні люди й як добрі бизнесмени.

Д. МАРКОВИЧ.

"ВЕСНА"

(Малюнки з життя 1870-тих років).

Одмова була: "здорово, а надівся і лави себе і розко-
прити не можу". Ціла буря в дожджав.

ВІІ.
На третій день він уже зо-
силь ослаб, дві ночі без сну,
турбота, сумніви, жадання ба-
чати її — одиали сили і він не
міг робити, а не заставши Наді
у бібліотеці, узвв книгу і пі-
шов у парк.

Забрався у саму туванню,
сів на осиринчу, поклав книгу
на стіл, обперся ліктями і під-
тримував руками голову. Ді-
ти вийшли у книгу, читав, силку-
ється читати — й нічого не
різко, київся в неї, добре ску-
тався і немаче погладшував.

Образ її стоїть перед ним; як
дівка, дивиться на нього сині-
ми очима прикро, мило, ро-
зко світяться у сніх чужових о-
чак; дитячаріє, бача, а гуді-
бильки — як ягоди — розкри-
ли і видні білі маленькі, рі-
ні з зубки і з ротика відкляла
ласаві слова. "О, Боже, коли
з цих сиринців узвв вилетіло
слово, одне слово: любовно; ко-
хав. Але, дурно, дикуне, як
сміє йти навіть думати про
се?". Хіба це його діти? Чи
ба така свята, напевно свята,
може кохати по людськи, по
земному? Дурень і більше ні-
чого: Надя — і любов! Сміх
а дурень! Так він себе уважав
і сам себе дурив, і чув, що й
світло — кохався і вбив, і
з нами?

ДО ШКОЛИ.

Зараз по "Дни Праці" по-
велике місце займає пова-
жання до навчання. Він пока-
зує на тисчій шкіль, публичних
і приватних, низьких, середних
і вищих, і каже: "Се значить,
що американський народ ві-
рить у набуття інтелекції
з такою скорістю, на яку його
статі, та відкидає все
те, що не годиться з сим ста-
новичем. Можна сказати, що
в американському житті ос-
вічена людина має собі раду
як саї". Природно, що такий
народ буде справляти свої
діти до вищих шкіль, навіть
на се показують отголоски
ріжних шкіль у газетах і жур-
налах. Обезпечення шкільних
оплат для дітей дорогого асе-
курації.

Однак попри сї загальні
настрій існує ще другий, який
не додає з шкільної науки
таким благодатям, ніж гроше-
вий, ніж інших, яких пересі-
чий американець сподіваєся.
Через те й серед Американців
родичі часто держаться одної
думки, а діти другої. Одні
стоять за школу, другі за
"практику". І Американцям
не раз приходиться перти ді-
тей кудись, куди вони не хо-
чуть йти. І Американці не раз
повагою батьківської власті,
що деколи ривалась приму-
сови, заводили дітей до школи
чи від школи. Виследи такого
випливання не все були корис-
ні. Часто дитина, пішовши за
голосом своїх родичів, добу-
вала собі успіх у життю, але
се життя прокинала ту
хвилю, коли вона піддалася
родичевішому наказові. В А-
меричанській мода стрінула сла-
вних лікарів, котрі в присутії
ширости казали, що вони чу-
лисяш шляхави, який були
механіками, і є механіки, які
й посивіли мряють свої ді-
ти мрії про те, як стати лі-
карим.

Через спостереження таких
фактів люди приходять до пе-
рекопання, що заставляти ді-
ти силою йти до вищих
шкіль або до праці, не порядно.
Хочби дитина послушала бачи-
тих, хочби навіть добула собі
успіх, мило сього вона не бу-
ла б шляхавою людиною. По-
няття в практичному життю,
чуття внутрішнього задоволе-
ння, які з своєю праці важніші,
гроші, вилви, слава. Тому
розумні родичі лишають ди-

ти до вибору, чи вона має
йти до вищої школи, чи до
праці. Що би дитина не вибра-
ла, родичі за те її не ганю-
ють. Родичі її не критикують
дитина вибрів науку та за-
ставить родичі видавати бо-
гато грош. Вони й не крити-
кують дитини, як дитина ви-
брів відразу працю, хоча на
погляд родичів вона повин-
на йти в школу. Родичі ма-
ють пошанування до внутріш-
нього почуття дитини. Вони її
заохочують на тій дорозі, яку
дитина собі сама вибрала.

Се не значить, що дитину
покидається без ніякого про-
воду, без поради, що дитина
кажеться рішати важне пита-
ння життя без належного під-
готовлення. Хоч родичі не за-
ставляють дитину йти кудись
проти волі, вони все таки по-
дають дитині всі дані, на ос-
нові яких дитина має зробити
свій свій вільний вибір. Вони
показують їй усі користи і всі
трудности з науки з одної
боку, та всі користи й всі
трудности праці з другого
боку. Батьки представляють
дитині, як користи дитини бу-
де мати чи в грошах, чи в
вилви, чи з внутрішнього за-
доволення з науки, а як корис-
ти з того, що сїчас казати
до праці. Вони їм представля-
ють, як трудність казати їх
на одній дорозі або на другій
дорозі, сїчас чи пізніше.

Родичі представляють їм
усі факти, які вони знають, так
як вони знають. Певна річ, що
вони всіх фактів не знають.
Певна річ, що навіть уроджені
Американці, усього не
знає про американське життя.
Та всього дитам не треба. Ви-
стараєся, як батьки дають ди-
тині факти так, як батьки їх
бачать, шире, без обиди, а
сам просте, який вони рази
самі бачили. Коли родичі бачи-
ють поступати шире, то вони
й самі часто навчаються. Вони
починають у собі самих нахил
радити після своїх старих
темпериатур, привнесених за
море. Коли Американець може
як забавити іммігранта (з
вищих шкіль і Жидів) ма-
тимом, який йому віддав замо-
ло, іммігрант треба дещо
температури свою нетерпели-
вості до довгого навчання, як
Американці треба дещо
температури своє пошанування
до шкільної, книжкової науки.

Українські іммігранти, родичі,

раючи се питання з дітьми,

ж, сиділа Надя. Її світлі лінії

дівлялися...

А Семен білявий як смерть,

успів тремтяти, як у пропас-

ниці, дивився у землю.

Семене! Семене! На що

це? А? Як присла...

— Прости... прости і не на-

гадує. У друге — сього не бу-

де. Моє слово вірне.

Хмарка набігла на її лице; і

її прикро було і жалю його.

— Я розумію, що се мент-

талий, що голову твою заку-

тлю. Вірю, що сього не бу-

де... Помиримось... і вона

подала руку.

Вони поділися до лісу і яку

вели там розмову, як одио на

одного до одного дивилися, і як

се почували — про те ліс ро-

скаже, травня прошепелить

пташки проспівать — бо во-

ни усі спочувать кохання,

люблять кохання, приймають

його шире, витяють...

VIII.

ПОДЯКА.

Я нижче підписана складала
ширу подяку Головному Урядові
У. Н. Союзу за удушення
запожогого мому мужу, С.
Мандзяка, 75 домірив
фонду самопомогого.
Хай живе і розвивається У.
Н. Союз.

Марія Мандзяк,
Нантїко, Па.

ВСТУПАЮТЬ ГРОМАДИ
В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО СОЮЗУ.

(Дальше буде).

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

